

Statement

Licht scheppen in de duisternis is een dankbare taak.
Het verlangen naar licht en warmte is van alle tijden
en de schepper van licht wordt steevast aanbeden.
Want licht geeft kleur, geeft vorm, geeft warmte.

Licht geeft leven.

Wanneer chloor het maagdelijk zwart fluweel beroert
is dat in feite de conceptie; voordien was niets,
nadien verschijnt geleidelijk aan het licht
waarmee een nieuw beeld in het leven wordt geroepen.
Maar het chloor dat het licht brengt, is tegelijkertijd
de aanzegger van de teloorgang van het beeld dat
uit de vruchtbare samenwerking voortkwam.
Op den duur verpulvert het fluweel;
er blijft niets over.

Vergankelijkheid all in.

Zo is een gebleekt beeld als het leven zelf:
het komt en het gaat en er is niets aan te doen.
Het pijnlijke besef is hooguit te verzachten.
Schoonheid geeft troost en het verlangen naar die schoonheid
- het geloven in het hemelse en het reiken naar het hogere -
is een dagtaak in de speelruimte
tussen komen en gaan.
Wat rest is slechts herinnering,
een vage, onstoffelijke aanwezigheid
van iets dat eens was maar niet meer is.

Daar moet op getroost worden.